

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Виходить з 1962 р.

№ 23 (955) ЧЕТВЕР

16

ЧЕРВНЯ 1988 р. Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ КИЇВСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНОГО ІНСТИТУТУ

Обговорюємо Тези ЦК КПРС

ПРОПОНУЮ КОНКРЕТНО

Обговорення Тез ЦК КПРС, що відбувається зараз на партійних зборах, викликають роздуми про долю перебудови, про шляхи поглиблення демократії, про підвищення ролі партії в житті суспільства. Пропонуємо вам познайомитися з позиціями, які висловлюють комуністи нашого вузу на зборах.

Парторганізація кафедри історії КПРС і наукового комунізму

В. А. МОЛОТОВ,
доцент

На основі Тез в рішенні партконференції необхідно записати конкретні заходи по реалізації перебудови і особливо вищої школи.

Конкретизувати механізм реалізації положення про вибори на керівні посади не більше, ніж на два строки з тим, щоб уникнути будь-якої можливості порушити це положення.

П. І. БОЖКО,
асистент

Керівникам партії, держави, уряду регулярно (1 раз на тиждень, місяць) виступати по центральному телебаченню з повідомленням про внутрішні і зовнішні процеси в країні.

М. А. БАРАБАШ,
пенсіонер

Строго конкретизувати порядок висунення, обговорення і виборів керівних кадрів усіх рангів на третій строк з тим, щоб не дати жодної можливості повторити помилки минулого.

Г. С. ГОНЧАРОВ,
доцент

Обирати членів Політбюро і Генерального секретаря ЦК КПРС таємним голосуванням на Пленумі ЦК КПРС.

В. П. ЛЯХОЦЬКИЙ,
асистент

Членам Політбюро періодично звітувати на Пленумах ЦК КПРС.

В. К. ПАЛІШКО,
доцент

Конференція повинна прийняти рішення конститутувати її як з'їзд партії (за прикладом Празької конференції, як це запропонував В. І. Ленін). Обирати Генерального секретаря ЦК КПРС усім комуністам на загальнопартійних зборах шляхом таємного голосування строком на 5 років (не більше, ніж на два строки і без усяких виключень).

Прийняти рішення про чітке розмежування функцій законодавчої і виконавчої влади — Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР та їх органів на місцях.

Прийняття рішень вищими органами партії і держави по найбільшим проблемам внутрішнього життя і міжнародних відносин країни повинні передувати всенародній референдуми.

Атестувати не всіх комуністів, а лише пасивних, недисциплінованих, тих, що порушують Статут партії, ленінські норми партійного життя, моральні норми, не виконують або погано виконують виробничі чи службові обов'язки.

В. А. ІВАНОВА,
пенсіонерка

Про «єдиство» у партії. Вона не потрібна. Провести атестацію суспільно-політичної лінії кожного комуніста треба. Проводити атестацію в партійних організаціях таємним голосуванням і не одним махом, а постійно і систематично.

На конференції особливо увагу приділити обговоренню питання про відновлення і зміцнення принципу соціальної справедливості у всіх сферах життя нашого суспільства.

Парторганізація адміністративно-господарської частини

Р. К. ІСАЙЧУК,
завідуючий гуртожитком № 1

Прийняти положення про суспільно-політичну атестацію комуністів.

Вибори секретарів первинних парторганізацій проводити безпосередньо на партзборах таємним голосуванням і таким же чином обирати і членів партійного бюро.

Доцільно при ЦК КПРС мати один контрольний орган партії за дотриманням комуністами вимог Статуту КПРС і фінансово-господар-

чої діяльності партійних органів.

Перебування на виборних посадах обмежити двома строками. Третього бути не може.

При кожному обранні складу ЦК КПРС, парткомів, партбюро поновлювати не менше однієї третини членів.

Переглянути положення про членські партійні внески з метою зменшення їх не більше, ніж на 2 проценти.

Доцільно і навіть необхідно прийняти Закон про пресу і гласність.

Е. М. КЛИМЕНКО,
слюсар-ремонтник

Переглянути і скоротити штатну чисельність райкомів, партбюро партії, а тим працівникам цих органів, що залишаться, більше бути в первинних організаціях.

В. П. ДЕМЧЕНКО,
бригадир сантехніків

Посилити боротьбу з бюрократією у сфері побуту.

Парторганізація кафедри марксистсько-ленінської філософії

М. М. РОЖЕНКО,
в. о. зав. кафедрою

Перебудова радянської політичної системи повинна означати утвердження на ділі ленінських установок про партію як політичний авангард суспільства з чітким розмежуванням партійних і державних органів, підвищенням ролі Рад, торжество принципів демократизації і гласності, що гарантують необоротність перебудови.

В. Г. ШЛИКОВ,
асистент

Вважаю, що виборність на керівні посади не повинна перевизувати двох строків.

А. М. ПЕКАРИК,
асистент

Необхідно створити міжгалузеві об'єднання, оскільки міністерства і зараз є гальмом у реалізації реформи управління.

ВИХОВНА робота, що проводиться у вузі, останнім часом підлягає серйозній критиці. Немало сказано про формалізм, бюрократизм, відірваність від життя, розрив між словом і ділом у цій роботі. Як змінити стан справ? Це питання задала член редколегії газети «За будівельні кадри» І. Ю. ПЕТРЕНКО завідувачою кафедрою фізики, професору **ВОЛОДИМИРУ МИХАЙЛОВИЧУ КАЗАНСЬКОМУ.**

Так — 55, ні — 31, не знаю — 14;
2. Якому наставнику Ви надаєте перевагу?
Викладачеві — 51, студенту-старшокурснику — 32, академгурупі старшого курсу на чолі з комсоргом — 14, не знаю — 3;
3. У яких питаннях Ви потребуєте поради і допомоги?
Навчання — 66, побуту — 19, суспільно-політичних — 15, не знаю — 8;

ВИХОВУВАТИ БЕЗ ФОРМАЛІЗМУ

З нашої точки зору починати перебудувати виховну роботу необхідно в таких двох напрямках. По-перше, не можна відірвати виховну роботу від практичної діяльності особи. Гідним вихователем молоді може бути лише той, хто виконує свою справу кваліфіковано і добросовісно. Активна життєва позиція студента виховується особисто життєвою позицією викладача, висока мораль — особисто високою мораллю, переконаність — переконаністю. Іншими словами все, що хоче виховати у студента викладач, повинно жити в ньому самому. По-друге, необхідно ясно бачити результати заходів, що проводяться. Ми вже дійшли до того, що погоня за кількістю виховних заходів приносить більше шкоди, ніж користі.

Щоб усунути ці негативні явища, за рішенням партбюро санітарно-технічного факультету, було проведено анкетування студентів першого курсу з питань ідейно-виховної роботи. Ось зміст цих запитань і результати відповідей (відповіді даються у процентах):

1. Чи потребуєте Ви порад і допомоги викладачів-наставників?

4. Яка форма наставницької роботи Вам більше до вподоби?

Планові бесіди наставника з групою — 12, індивідуальні бесіди за ініціативою наставника — 16, індивідуальні бесіди за Вашою ініціативою — 66, не знаю — 6.

Аналізуючи отримані відповіді, ми прийшли до таких висновків. Наставники на першому курсі потрібні, але від проведення політбесід за старою формою треба відмовитися.

Добір наставників не повинен бути формальним. Неодмінно треба при такому підборі враховувати здатність викладача встановлювати контакт з групою і з кожним студентом окремо.

Після двох-трьох місяців роботи наставника треба провести анкетування серед студентів. Питання такої анкети слід розробити спільно із студентським активом.

Доцільно призначити і другого наставника у кожній групі другого курсу із числа студентів-старшокурсників, які бажають займатися такою роботою.

На відкритих партійних зборах комуністи санітарно-технічного факультету схвалили таку точку зору.

БІЛЬШЕ САМОСТІЙНОСТІ

В партійній організації будівельно-технологічного факультету розгорнулося жваве обговорення проблем, пов'язаних з демократизацією всіх сторін життя трудового колективу, розв'язанням цілого комплексу проблем перебудови вищої школи, ідеологічним забезпеченням перебудови.

Висловлювалося чимало пропозицій і зауважень щодо недоліків в учбовій, науково-дослідній, шефській і іншій роботі. «Партгрупа повинна більше уваги приділяти питанням професійної роботи. І не чекай, поки для цього буде

вказівка «зверху» про нові методи ідейно-виховної роботи», — сказав декан факультету Г. Я. Антоненко.

Про необхідність чітко планувати науково-дослідну роботу студентів і аспірантів говорив комуніст О. Н. Петропавловський.

Н. Н. Старинського було запропоновано, щоб на партгрупі заслуховувались і

безпартійні співробітники, де б вони доповідали про виконання ними громадських доручень.

На зборах студентських партгруп наголошувалося, що є зараз ще зриви у виділенні учбового плану, не своєчасно випускалася газета «Технолог».

Інф. «За будівельні кадри».

ОБГОВОРЕННЯ В ПЕРВИННІЙ

В парторганізації адміністративно-господарської частини йде жваве обговорення Тез ЦК КПРС (пропозиції комуністів АГЧ надруковані на цій сторінці), пов'язане з практичною діяльністю підрозділу.

На зборах партійна організація вирішила висунути дві кандидатури для обрання секретаря своєї первинної організації. Це — **ІСАЙЧУК Роман Казимірович**, член КПРС з 1960 року, завідувач гуртожитком № 1, партгрупор партгрупи гуртожитків та учбових корпусів, і **ПОЛОМАРЬ Ірена Іванівна**, член КПРС з 1970 року, помічник проректора АГЧ, член партбюро АГЧ, обирається депутатом Західного виконкому Ради народних депутатів.

Взаємодопомога в навчанні... Наскільки вона необхідна для студента, розповідає не треба. Андрій Гутівський (фото ліворуч), студент МБ-12, має відмінні успіхи в навчанні і ніколи не відмовляв в допомозі тому, хто цього потребує. Зараз він з Юрком Куницьким розбирається у важкому питанні з креслення. Студенти МБ-12 аналізують результати контрольної з математики.

Фото В. Чайковського.

ДЕБЮТАНТИ

«Юрій Едуардович Половинкін, молодий викладач кафедри російської мови Київського інженерно-будівельного інституту, введено закінчив свою доповідь і... не міг сховати здивування: стільки зацікавлених запитань, доброзичливих микнувань викладача вола у присутніх. А говорив Юрій Едуардович про деякі особливості адаптації зарубіжних студентів до навчання в нашій країні, про той стан дискомфорту, який відчуває майже кожний іноземець, перебуваючи на навчання до іншої країни. Його слухачами були колеги — учасники другої конференції молодих учених Києва «Питання опису російської мови як іноземної і методика її викладання», що відбулася у Київському державному університеті імені Т. Г. Шевченка. Це була конференція дебютантів».

Перевеємо цитування «Радянської освіти» від 14 червня цього року.

Обидві кафедри російської мови нашого інституту подали на розгляд оргкомітету цієї конференції 9 доповідей, які свідчили про певні здобутки у науковому пошуку молодих викладачів. І можна привітати з успішним дебютом на наукових конференціях не тільки Ю. Е. Половинкіна, а й О. В. Камуру, С. Ф. Воробіова, С. П. Свєрдлову, М. Б. Бурмістенку, Г. М. Костецького... Два роки тому в програмі першої такої конференції було ім'я молодого викладача кафедри російської мови підготовчого факультету О. М. Смирнова, а у лютому цього року Олексій Михайлович, якого в інституті добре знають як керівника студентського театру, дебютував на всесоюзній конференції у Москві. Його виступ був чим не самим сенсаційним. І не дивно (а приємно), що сьогодні Олексія Михайловича запрошено до Москви взяти участь у створенні комп'ютерних про-

грам до сучасних підручників для іноземців, а його тези прийняті до друку оргкомітетом Міжнародної конференції, що відбувається у Таллінні.

У ці дні у Харкові на конференції республіканського рівня вперше запрошено дебютантку другої конференції молодих вчених міста С. Ф. Воробіова з кафедри російської мови основних факультетів, доповідь якої присвячена питанням презентації термінологічної будівельної лексики в іншомовній аудиторії.

І ще про один дебют хочеться сказати. Він також певною мірою стосується нашого інституту. «Старожилі» пам'ятають, що першою завідуючою кафедри російської мови для іноземців у КДБІ була тоді молодий кандидат філологічних наук Г. І. Макарова, яка почала оволодівати новою галуззю. Спливали роки. За плечима у Таллінні Ісаєвни — досвідченого методиста і відомого науковця в галузі російської мови як іноземної — не один десяток конференцій, в яких вона не лише брала участь, а як й організувала. Власне, і своєрідні звіти молодих учених-русиств, що стають традиційними і проводяться поки що лише у Києві, виникли з її ініціативи. Та все ж конференція, про яку йдеться, стала своєрідним дебютом для Майстри: вперше вона провела її в ранзі доктора педагогічних наук. Саме напередодні відкриття конференції прийшло повідомлення з Москви, що докторську дисертацію Г. І. Макарової «Управління процесом навчання російської мови як іноземної» затверджено ВАКОМ.

Що ж таких би дебютів усім учасникам конференції молодих!

Г. ОНКОВИЧ,
ст. викладач кафедри російської мови № 1.

КОМУ ШТОВХАТИ ВОЗА?

Як виглядає наша ідальня після великої перерви або обіду?

Всі столи заставлені брудним посудом, нема не лише чистого столу, але навіть чистого куточка на одному з 20-ти столів. Чому? В інституті об'єкти громадського харчування працюють в режимі самообслуговування. Це означає як самостійний вибір продуктів на торговельному прилавку, так і прибирання після себе посуду, в якому знаходилася продукція.

Ось, наприклад, такий факт. Був суботник в інституті. Одна відвідувачка звернулася до касира:

— У ядрно попрацювала і хочу перекусити, приберіть мені стіл. Бачите, що всі завалені брудним посудом?

Відвідувачів було мало і касир запитала:

— Який стіл прибрати?

І пішла прибирати той, який сподобався жінці. Залишивши касу. І невелику чергу. Мабуть вирішила взяти участь в суботнику.

А що ж робити, коли багато людей і всі поспішають?

Довгий час у всіх торговельних точках інституту висли плакати з інформацією про самообслуговування і подяка авансом, за те, що прибрано посуд. Складос враження, що багато покупців читати не вміють. Тоді встановили ще й чергування студентів. Щоб вони виконували функції наглядачів, а тим, хто забуває, нагадували, що в інституті діє демократична система самообслуговування.

Чергові, дівчата-студентки, в один голос заявляють, що легше, простіше прибрати використаний посуд зі столу, ніж нагадувати про це відвідувачам. А може це робити всім нам, хоча б поглядом?

Другий факт. Під час перерви до прилавка пробивається покупець, без черги, адже він поспішає, у нього лише кілька хвилин. Інші терпляче чекають черги. І обурюються, що їх колега, такий же студент, хоче купити бутерброд або блюдо без черги. При цьому дістається продавцеві:

— Чому не садкуєте за тими, хто лізе без черги? Не обслуговуйте їх!

Вибух емоцій, негативних, з того чи іншого боку. Особливе незадоволення у студентів викликає обслуговування викладачів поза чергою. «Нехай і вони, викладачі, стануть в чергу! У нас де-

мократія». Згоден. Тепер давайте трохи поміркуюмо. Якщо студент не забезпечить себе енергоресурсами, то він же і постраждає, але у нього є шанс надолжити загублене наступного дня за допомогою того ж викладача. А якщо останній не зможе те ж зробити в буфеті, то постраждає група або курс. Так ким логічніше «пожертвувати» в інтересах справи? Краще, правда, нікого не ображати, але у викладачів нема свого буфету, де вони могли перекусити, неформально поспілкуватися з колегою, обмінятися думками про певного студента, як йому допомогти, або на яку роботу рекомендувати.

Тепер знову повернемося до черги. Постоявши в ній кілька хвилин, покупець підходить до каси, щоб одержати розрахунок. І на це їде той же час, якого нам не вистачає. То, може, легше самому все порахувати і суму назвати, тим самим прискоривши обслуговування? Та й зменшити ймовірність помилки під час підрахунку. Цинн ж вказано, та, певно, неохота займатися цим.

Є ще один засіб підвищення рівня обслуговування, зокрема студентів. Торгівля з лотка. Чому ця форма ніяк не відновиться в стінах нашого вузу, хоча і була колись? Багато людей користувалися б цим: купували бутерброд, що має кілька сот калорій. Це може влаштувати і саму торгівлю. ПРО ЦЕ ВЖЕ ТАК БАГАТО ГОВОРИЛИ, АЛЕ ВІЗ І НИНІ НА ТОМУ МІСЦІ... ХТО Ж ЙОГО ПІДШТОВХНЕ? Може студентський актив, як найбільш зацікавлений? Чи може ця форма торгівлі не варта уваги?

І останнє. Це інтер'єр точок громадського харчування. Може є в інституті такі сили, що створили б гідний своєї Альма матер інтер'єр, увіковічивши себе в очах нинішнього і майбутнього покоління студентів? А то зараз у нас, як за прислів'ям: «сапожник без сапог».

І це хотілося, щоб музика під час обіду та сніданку знімала напруження, давала заряд бадьорості, підвищувала тонус... Але це питання розв'язується вже 2 роки: то нема магніфону, то проводки, або нема кому їх увімкнути в мережу.

Як же зсунути це все з місця? Хто допоможе?

О. ЧИКІН,
член профкому інституту.

ХРАМИ, ЗІТКАНІ З РАДОСТІ

ПРОГРЕСИВНЕ людство широко відзначає тисячоліття християнства на Русі.

Основними осередками культури художньої, музичної, просвітництва християнської Русі були церкви, храми, монастирі. А ними славні Київ, Москва, Ленінград та міста Золотого Кільця. Про деякі з них ця розповідь.

В нашому інституті було організовано вже декілька екскурсій по місцях Золотого Кільця. Всі, хто побував на них і хто подорожуватиме, запам'ятають на все життя й самі міста і ті пам'ятники сивої давнини, з якими познайомилися в кожному з них.

ЯРОСЛАВЛЬ. На початку XI сторіччя на неприступному місці річки Которось, де вола впадає у Волгу, ростово-суздальський князь Ярослав наказав побудувати дерев'яну фортецю. Названо її було його ім'ям — Ярославлем.

Герб Ярославля — ведмедича з сокирою на плечі — пов'язаний із старовинною легендою про те, що в цих місцях було поселення язичників, які поклонялися ве-

дмедію, світлою удалюю відрізняються архітектурні будівлі XVII століття.

Найданнішою будівлею Ярославля є Спасо-Преображенський собор, побудований в 1506—1516 рр. Від сивих стіп Спасо-Преображенського монастиря народне ополчення під проводом Мініна і Пожарського в липні 1612 року виступило за звільнення Москви від польських загарбників. У монастирі багата біб-

ліотека з рукописів давньоруських і грецьких книг до кінця наших часів. В кінці XVIII століття ярославський колекціонер й бібліофіл О. І. Мусін-Пушкін знаходить тут безцінний пам'ятник древноруської літератури — список, зроблений у XVI столітті, «Слова о полку Ігоревім» — видатного літературного пам'ятника XII віку.

Цікавим архітектурним пам'ятником XVII століття — золоті сторічки в історії місцевого зодчества — є церква Іоана Предтечі (1671—1682 рр.) з дивним декором зовнішніх стін з фігурної цегли і багатокольорових кахлів.

Мистецтво й архітектура Ярославля кінця XVII століття внесли величезний вклад в історію російської культури. Так склалися північноросійська архітектурно-мистецька школа, що далеко переросла вузькі місцеві ярославські рамки й

продіагувала мистецтво Давньої Русі.

КОСТРОМА. Знаходиться в 74 кілометрах від Ярославля. Це місто-заповідник з багатокіловою історією, зановане в 1152 році Юрієм Долгоруким. Мальовничі міста там, де річка Кострома впадає в

Великий інтерес викликає єдиний з XVIII століття Торговий ансамбль міста. Тут 19 ліній торгових рядів, серед них Великі мучні та Красні ряди (1793), Пранічні й Рибні, Тютюнові, Масляні та ін.

В адміністративній частині міста — пожежна каланча — витончена, спрямована вгору будівля, одна з кращих в російській провінційній архітектурі XIX ст. (арх. П. І. Фурсов, 1823—1826 рр.), поруч будинок колишньої гауптвахти (арх. П. І. Фурсов, 1924—25 рр.), будинок губернського присутствія (арх. Н. Мєллін, 1806—1809 рр.)

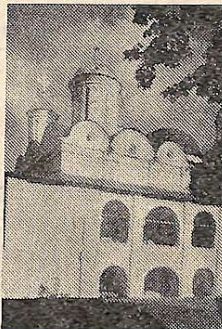
На території Іпатіївського монастиря розташовано історико-архітектурний музей-заповідник. Головною його спорудою є Троїцький собор (1650—1652), типологічний відрізок московської архітектури XVII ст. Інтер'єр собору розписаний артілліо костромських іконографів на чолі з видатними майстрами І. Нікітіним та С. Савіним. Визначними пам'ятниками собору є залізни двері, оббиті тонкою міддю й розписані золотом на чорному фоні, позолочений іконостас, виконаний костромськими різьбниками по дереву. На території заповідника зібрано музей дерев'яного зодчества. Сюди входять церква (1629) з села Спас-Вежі — найкраща з церков, що збереглися до наших часів, церква в с. Холм, житловий будинок та ін.

Капітальна забудова Костроми у XVIII—першій половині XIX століття забезпечила збереження її обличчя

Церква Іллі Пророка в Ярославлі.

медичі. Коли сюди прилітєка з рукописів давньоруських і грецьких книг до кінця наших часів. В кінці XVIII століття ярославський колекціонер й бібліофіл О. І. Мусін-Пушкін знаходить тут безцінний пам'ятник древноруської літератури — список, зроблений у XVI столітті, «Слова о полку Ігоревім» — видатного літературного пам'ятника XII віку.

Спасо-Преображенський собор в Ярославлі.

Кордон міста XI—XII віку — Волзький спуск (на місці Медведицького яру). Недалеко велика житлова будівля — «Митрополічний архієрейський дім» Іони Сіоєвича (будинок реставровано за указом Леніна) — тут одна з найбільших в країні колекція іконопису XIII—XVII віків.

Добре проглядається ансамбль Корювінської слободи XVII віку з головною спорудою — церквою І. Златоуста (1649—1654). Охороняється вона ЮНЕСКО.

Церква Іллі Пророка (1647—1650) — ошатна та красива, як наречена. Розписана майстрами Гурієм Нікітіним та Сілоу Савіним. Фрески церкви несвітньо відомі — в них оспівана краса мирського життя. Яскраві й дзвічні кольори — блакитний, рожевий, жовтий.

Ярославські храми зіткані з радості — святковисто,

продіагувала мистецтво Давньої Русі.

Мистецтво й архітектура Ярославля кінця XVII століття внесли величезний вклад в історію російської культури. Так склалися північноросійська архітектурно-мистецька школа, що далеко переросла вузькі місцеві ярославські рамки й

Красні торгові ряди в Костромі.

продіагувала мистецтво Давньої Русі.

КОСТРОМА. Знаходиться в 74 кілометрах від Ярославля. Це місто-заповідник з багатокіловою історією, зановане в 1152 році Юрієм Долгоруким. Мальовничі міста там, де річка Кострома впадає в

Великий інтерес викликає єдиний з XVIII століття Торговий ансамбль міста. Тут 19 ліній торгових рядів, серед них Великі мучні та Красні ряди (1793), Пранічні й Рибні, Тютюнові, Масляні та ін.

В адміністративній частині міста — пожежна каланча — витончена, спрямована вгору будівля, одна з кращих в російській провінційній архітектурі XIX ст. (арх. П. І. Фурсов, 1823—1826 рр.), поруч будинок колишньої гауптвахти (арх. П. І. Фурсов, 1924—25 рр.), будинок губернського присутствія (арх. Н. Мєллін, 1806—1809 рр.)

На території Іпатіївського монастиря розташовано історико-архітектурний музей-заповідник. Головною його спорудою є Троїцький собор (1650—1652), типологічний відрізок московської архітектури XVII ст. Інтер'єр собору розписаний артілліо костромських іконографів на чолі з видатними майстрами І. Нікітіним та С. Савіним. Визначними пам'ятниками собору є залізни двері, оббиті тонкою міддю й розписані золотом на чорному фоні, позолочений іконостас, виконаний костромськими різьбниками по дереву. На території заповідника зібрано музей дерев'яного зодчества. Сюди входять церква (1629) з села Спас-Вежі — найкраща з церков, що збереглися до наших часів, церква в с. Холм, житловий будинок та ін.

Капітальна забудова Костроми у XVIII—першій половині XIX століття забезпечила збереження її обличчя

Редатор **О. ПРІМАК.**